

mgjee.com

မင်းသားမင်းမိတ်

မင်္ဂလာ

ဒဂုန်ဦးထွန်းမြင့်

၁၉၉၅-၁၉၉၆

ဒုတိယအကြိမ်

mgjee.com

မင်္ဂလာ

ကြီးပွားကြောင်း၊
အောင်မြင်ကြောင်း
ကောင်းသောအရာကို
မင်္ဂလာဟု ခေါ်သည်။

dutm0002

900.00

Ks

ပုံနှိပ်နှုတ်တမ်း

စာပေအဖွဲ့ချုပ်အဖွဲ့	-	၆၀၀ ၃၃၀ ၀၄၂
မဟာမိတ်အဖွဲ့ချုပ်အဖွဲ့	-	၆၀၀ ၄၁၀ ၀၇၂
ထုတ်ဝေသူ	-	ဦးစန်းဦး
ပုံနှိပ်သူ	-	ဒေါ်ဝင်းမာ
မဟာမိတ်အဖွဲ့ချုပ်	-	ဧကစာချို
ကွန်ပျူတာလုပ်ငန်း	-	အိမ်အိမ်
လက်ထုပ်လုပ်ငန်း	-	အောင်
စာအုပ်အဖွဲ့ချုပ်	-	ကိုတင်အောင်(လှိုင်)

၂၉ - ၃

ထွန်းပြင်၊ ဦး၊ ဒဂုန်
မင်္ဂလာ /
ဒဂုန်ဦးထွန်းပြင်၊ ရန်ကင်း၊
စိတ်ကူးချိုချိုစာပေ၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ ၂၀၁၂၊
စာမျက်နှာ ၁၀၃ မျက်နှာ၊
၁၀ ဇင်တီ x ၁၆.၅ ဇင်တီ
(၁) မင်္ဂလာ

၂၀၁၂ ဩဂုတ်လ၊ ဒုတိယအကြိမ်၊ အုပ်စု ၅၀၀
ရောင်းစျေး ၉၀၀ ကျပ်

အိတ်ဆောင်
မင်္ဂလာ
ဒဂုန်ဦးထွန်းမြင့်

ရှင်လင်းသာ စာအုပ်ဆိုင်ကြီးလည်း ထွက်ရှိပါသည်။

Faint, illegible text or a signature located at the bottom center of the page.

မာတိကာ

၁။ အသေဝနာ စ ဗာလာနံ	၈
၂။ ပဏ္ဍိတာနဉ္စ သေဝနာ	၁၀
၃။ ပူဇာ စ ပူဇနေယျာနံ	၁၂
၄။ ပဋိရူပ ဒေသဝါသော စ	၁၄
၅။ ပုဗ္ဗေစ ကတပုညတာ	၁၆
၆။ အတ္တသမ္မာ ပဏိဓိစ	၁၈
၇။ ဗာဟုသစ္စဉ္စ	၂၀
၈။ သိပ္ပဉ္စ	၂၂
၉။ ဝိနယောစ သုသိက္ခိတော	၂၄
၁၀။ သုဘာသိတာစ ယာဝါစာ	၂၆
၁၁။ မာတာပိတု ဥပဋ္ဌာနံ	၂၈
၁၂။ ပုတ္တဒါရဿ သင်္ဂဟော	၃၀
၁၃။ အနာကုလာစ ကမ္မန္တာ	၃၂
၁၄။ ဒါနဉ္စ	၃၄
၁၅။ ဓမ္မစရိယာစ	၃၆
၁၆။ ဉာတကာနဉ္စ သင်္ဂဟော	၃၈
၁၇။ အနဝဇ္ဇာနိ ကမ္မာနိ	၄၀
၁၈။ အာရတီ ပါပါ	၄၂
၁၉။ ဝိရတီ ပါပါ	၄၄
၂၀။ မဇ္ဇပါနာစ သံယမော	၄၆
၂၁။ အပ္ပမာဒေါစ ဓမ္မေသု	၄၈

၂၂။ ဂါရဝေါစ	၅၀
၂၃။ နိဝါတောစ	၅၂
၂၄။ သန္တုဋ္ဌိစ	၅၄
၂၅။ ကတညုတာ	၅၆
၂၆။ ကာလေန ဓမ္မဿဝနံ	၅၈
၂၇။ ခန္တိစ	၆၀
၂၈။ သောဝစဿတာ	၆၂
၂၉။ သမဏာနဉ္စ ဒဿနံ	၆၄
၃၀။ ကာလေန ဓမ္မသာကတ္တာ	၆၆
၃၁။ တပေါစ	၆၈
၃၂။ ဗြဟ္မစရိယဉ္စ	၇၀
၃၃။ အရိယသစ္စာန ဒဿနံ	၇၂
၃၄။ နိဗ္ဗာန သစ္စိကိရိယာစ	၇၄
၃၅။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ စိတ္တံယဿ နကမ္မတိ	၇၆
၃၆။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ စိတ္တံယဿ အသောကံ	၇၈
၃၇။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ စိတ္တံယဿ ဝိရဇံ	၈၀
၃၈။ ဖုဋ္ဌဿ လောကဓမ္မေဟိ စိတ္တံယဿ ခေမံ	၈၂
- မင်္ဂလာသုတ်ပါဠိတော်နှင့်အသံထွက်	၈၄
- ၃၈ ဖြာ မင်္ဂလာကဗျာ	၉၂

မင်္ဂလာ

ကြီးပွားကြောင်း အောင်မြင်ကြောင်း ကောင်း
သောအရာကို မင်္ဂလာဟု ခေါ်ပါသည်။

မင်္ဂလာ၏အကျိုး

မင်္ဂလာတရားအတိုင်း လိုက်နာလျှင် ပညာ
လည်း တတ်မည်။ ပစ္စည်းဥစ္စာလည်း ပေါများမည်။
အမှန်မုချ ကြီးပွားရမည်။ ဘယ်ကိစ္စမှာမဆို အောင်
မြင်ရမည်။

မင်္ဂလာကို ဘာကြောင့် ဟောသလဲ၊

ဘယ်ပုဂ္ဂိုလ် ဟောသလဲ

မြတ်စွာဘုရားသည် သာဝတ္ထိပြည် ဇေတဝန်
ကျောင်း၌ နေတော်မူစဉ်အခါ နတ်သားတစ်ပါးက-
“လူတွေ နတ်တွေအကုန် မင်္ဂလာဆိုတာ ဘယ်တရား
လဲဟု ကြံစည် တွေးတောကြတာ တစ်ဆယ့်နှစ်နှစ်
ကြာပါပြီ၊ မသိကြပါ၊ မြတ်စွာဘုရား ဟောပြတော်
မူပါ” ဟု တောင်းပန်သဖြင့် မြတ်စွာဘုရားသည်
မင်္ဂလာတရား သုံးဆယ့်ရှစ်ပါးကို ဟောတော်မူသည်။

လူဌေးသားသူတောင်းစား

၁။ အသေဝနာစ စာထာနံ

လူမိုက်များကို မပေါင်းသင်းဘဲ ရှောင်ခြင်းသည် မင်္ဂလာမည်၏။

လူဆိုး လူမိုက်များနှင့် ပေါင်းသင်းလျှင် သူတို့နှင့်အတူ မကောင်းသော အလုပ်ကို လုပ်မိ၍ ဒုက္ခရောက်တတ်သည်။ ပျက်စီးတတ်သည်။ မပေါင်းဘဲ နေလျှင် ဆင်းရဲဒုက္ခ မတွေ့ရဘဲ ကြီးပွားချမ်းသာရ၏။ ထို့ကြောင့် လူမိုက်များကို မပေါင်းသင်းဘဲ ရှောင်ခြင်းကို မင်္ဂလာဟု ဆိုရလေသည်။

ဗာရာဏသီပြည်၌ သူဌေးသားတစ်ယောက်သည် မိဘများ သေသောအခါ အရက်သမား၊ ဖဲသမား၊ လူဆိုး၊ လူမိုက်များနှင့် ပေါင်းသဖြင့် ရှိသမျှ ပစ္စည်းဥစ္စာတွေ ကုန်ကာ သူတောင်းစားအဖြစ်ဖြင့် တောင်းစားသော ဘဝသို့ ရောက်သွားရလေ၏။

'တံငါနားနီးတံငါ ပုဆိုးနားနီးပုဆိုး'

လူဆိုးကြီး အင်္ဂုလိမာလ

၂။ ဝဏ္ဏိကာနုသောနာ

ပညာရှိကို ပေါင်းခြင်း၊ ပညာရှိကို ဆည်းကပ်ခြင်းသည် မင်္ဂလာမည်၏။

ပညာရှိကို ဆည်းကပ် ပေါင်းသင်းသော သူသည် လူလိမ္မာလူကောင်း အဖြစ်သို့ရောက်၍ ကိုယ်တိုင် ပညာရှိ ဖြစ်လာနိုင်သည်။ လူလိမ္မာ လူကောင်း ဖြစ်လျှင် မုချကြီးပွားချမ်းသာရ၏။ ကိုယ်တိုင်ပညာရှိ ဖြစ်လျှင် မနိမ့်ကျဘဲ အရာရာ၌ အောင်မြင်လေသည်။ ထို့ကြောင့် ပညာရှိကို ဆည်းကပ်ပေါင်းသင်းခြင်းကို မင်္ဂလာဟု ဆိုရလေသည်။

အင်္ဂုလိမာလမည်သော လူဆိုးကြီးသည် လူများကို သတ်၍ လက်ညှိုးများကို ဖြတ်ယူကာ ကြီးနှင့်သိပြီး လည်ပင်း၌ဆွဲထားသည်။ တစ်နေ့သောအခါ သူ၏ မိခင်ကို သတ်မည်ဟု လိုက်ရာတွင် ပညာရှိဖြစ်သော မြတ်စွာဘုရားနှင့်တွေ့၍ တစ်ခဏမျှ စကားပြောရသဖြင့် အကျွတ်တရား ရကာ ရဟန္တာကြီး ဖြစ်သွားလေသည်။

‘ပန်သတင်းလေညင်းဆောင်၊ လူသတင်းလူချင်းဆောင်’

မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ

၃။ ပူဇာစ ပူဇေယျာနံ

ပူဇော်ထိုက်သူကို ပူဇော်ခြင်းသည် မင်္ဂလာ
မည်၏။

ဘုရား၊ တရား၊ သံဃာဟူသော ရတနာသုံးပါး၊
မိဘနှစ်ပါး၊ ဆရာများသည် ပူဇော်ထိုက်သောသူများ
ဖြစ်ကြ၏။ အိပ်ရာဝင်သောအခါ ဘုရားရှိခိုး၍ မိဘ
ဆရာသမားများကို ရှိခိုးကန်တော့သောသူသည်
ဘုန်းကြီး၍ အသက်ရှည်ရှည်နေရ၏။ လူချစ်လူခင်
ပေါများ၍ ကြီးပွားချမ်းသာရ၏။ ထို့ကြောင့် ပူဇော်
ထိုက်သူအား ပူဇော်ခြင်းကို မင်္ဂလာဟု ဆိုရလေ
သည်။

မဋ္ဌကုဏ္ဍလီ သတို့သားသည် သေခါနီးဆဲဆဲတွင်
မြတ်စွာဘုရား ကြွလာသည်ကို မြင်၍ လက်အုပ်မချီ
နိုင်သောကြောင့် စိတ်ထဲကသာ ရှိခိုးပူဇော်ရရှာ၏။
ထို့နောက် သေသောအခါ နတ်ပြည်တွင် နတ်သား
ဖြစ်ရလေသည်။

‘အပိုကောင်းကချင်သာရ’

နေသင့်သည့်ရွာ

၄။ ဝဋ်ဝူဝ ဒေသဝါသောစ

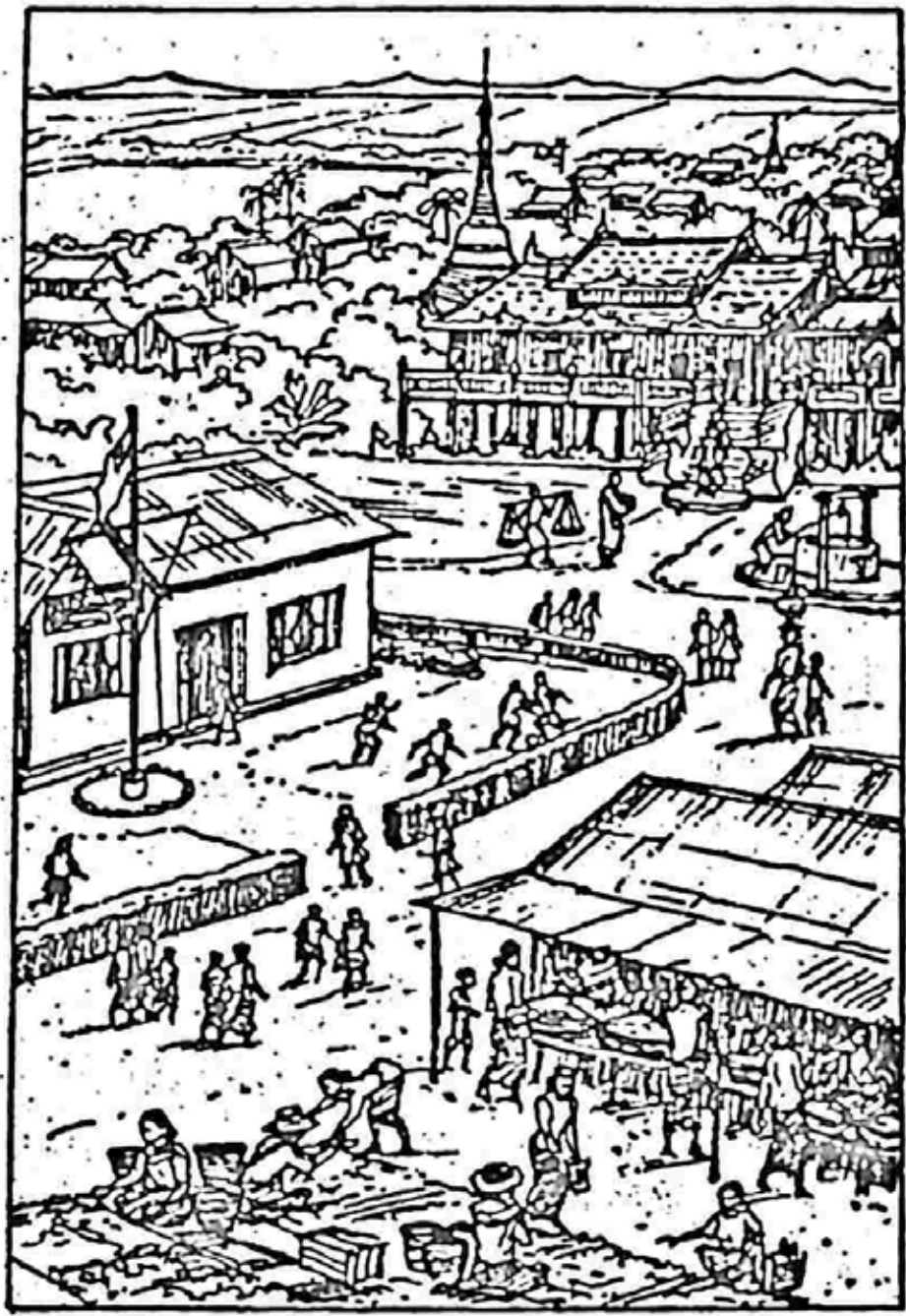
လျှောက်ပတ်သော အရပ်ဒေသမြို့ရွာရွာနှင့် နေခြင်းသည် မင်္ဂလာမည်၏။

ဒီအရပ်မှာ နေက ကုသိုလ်ရရမည်။ ကုသိုလ် မရလျှင် ပညာရရမည်။ ပညာမရလျှင် ဥစ္စာရရမည်။ ထိုသုံးမျိုး တစ်ခုခုရသော အရပ်သည် လျှောက်ပတ် သောအရပ် မည်၏။ ထိုအရပ်မျိုး၌ နေသောသူသည် ကြီးပွားချမ်းသာရ၏။ ထို့ကြောင့် လျှောက်ပတ်သော (သင့်လျော်သော) အရပ်၌ နေခြင်းကို မင်္ဂလာဟု ဆိုရ လေသည်။

ပဋိရူပ ရွာကလေးဖြစ်သည်။ ထိုရွာ၌ ဘုန်းကြီး ကျောင်း ရှိသဖြင့် ရွာသားများ ကုသိုလ်ရကြ၏။ စာသင်ကျောင်းရှိသဖြင့် ပညာလည်း ရကြ၏။ ဈေး ရှိသောကြောင့် ပစ္စည်းဥစ္စာလည်းရရှိကြလေ၏။

'ပျော်ရာမှာပနေနဲ့၊ တော်ရာမှာနေ'

'အပိုကောင်းလျှင် တစ်ချက်၊ အနေကောင်းလျှင် တစ်သက်'

ဝိသာခါ

၅။ ဝုဇ္ဇေဝ ဓတပုညဏာ

ရှေးက ပြုခဲ့ဖူးသည့် ကုသိုလ်ကံရှိခြင်းသည်
မင်္ဂလာမည်၏။

ရှေးကပြုခဲ့သည့် ကုသိုလ်ကံ ရှိသောသူများ
သည် မဆင်းရဲဘဲ ချမ်းချမ်းသာသာ နေကြရ၏။
ထို့ကြောင့် ရှေးက ပြုခဲ့ဖူးသည့် ကုသိုလ်ကံရှိခြင်းကို
မင်္ဂလာဟု ဆိုရလေသည်။

ကျောင်းအမကြီး ဝိသာခါသည် ရှေးဘဝက ကုသိုလ်
ကောင်းမှု ပြုခဲ့သည့်အတွက် အလွန်ချမ်းသာသော
သူဌေးကတော်ကြီးဖြစ်ကာ ချမ်းချမ်းသာသာ နေရ
သည်။ သူဝတ်သော အင်္ကျီရှည်ကြီးမှာ ကိုးကုဋေ
တန်သော ရတနာအင်္ကျီရှည်ကြီး ဖြစ်သည်။ ထို
အင်္ကျီမျိုးကို ကုသိုလ်ဘုန်းကံရှိသော မိန်းမများသာ
ဝတ်ရလေသည်။

‘ကုသိုလ်ဖန်ပိဟန်အသင့်ဘုံအသင့်’

သမ္ဘူလ

၆။ အတ္တသမ္မာ ဝကံမိဓ

မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်းဆောက်
တည်ခြင်းသည် မင်္ဂလာမည်၏။

မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်းဆောက်
တည်နိုင်သော သူများသည် မကောင်းရာဘက်သို့
မပါ။ လူဆိုးလူမိုက် မဖြစ်ဘဲ၊ ကောင်းရာဘက်သို့
ပါ၍ လူကောင်းသူကောင်းများဖြစ်ကာ ကြီးပွား
ချမ်းသာရ၏။ ထို့ကြောင့် မိမိကိုယ်ကို ကောင်းစွာ
ထိန်းသိမ်းဆောက်တည်ခြင်းကို မင်္ဂလာဟု ဆိုရ
လေသည်။

သမ္ဘူလမင်းသမီးသည် သစ်သီးရှာသွားရာတွင် ဒါနဝ
ဘီလူးကြီးနှင့် တွေ့၍ ဘီလူးက သူ့ကို ချစ်ကြိုက်
ရမည်ဟု သွေးဆောင်ဖြားယောင်းသော်လည်း မိမိ
ကိုယ်ကို ကောင်းစွာ ထိန်းသိမ်းလျက် ဘီလူးအလို
သို့ မလိုက်ဘဲ ရှောင်ကြဉ်ခဲ့လေသည်။

‘ကိုယ်တောင်ပျင်ဆင်းပဏ္ဍ’

အမတ်ကြီး ဘိုးရာဇာ

၇။ စာတုသစ္စ

အကြားအမြင်ဗဟုသုတများခြင်းသည် မင်္ဂလာ
မည်၏။

စာဖတ်လေ့ရှိသောသူ၊ ပညာဗဟုသုတ ဆည်း
ပူးသောသူများသည် အသိဉာဏ်တိုး၍ အခြားသူများ
မသိသောအရာကို သိသဖြင့် တစ်နေ့နေ့တွင် ကြီးပွား
ချမ်းသာရ၏။ ထို့ကြောင့် အကြားအမြင် ဗဟုသုတ
များခြင်းကို မင်္ဂလာဟု ဆိုရလေသည်။

ဝန်စင်းရွာသူကြီး၏သမက် မောင်ရာဇာသည် စာ
များများဖတ်၍ ပညာဗဟုသုတများစွာရှိ၏။ မင်းကြီး
စွာစော်ကဲက မိတ္ထီလာကန်ပေါင်တွင်ရှိသော နတ်စင်
အကြောင်းကိုမေးရာ အခြားသူများက မပြောနိုင်
ကြချေ။ မောင်ရာဇာသာ ပြောနိုင်သဖြင့် ဘုရင်
မင်းမြတ်က ပညာရှိအမတ်ကြီး ခန့်လေ၏။ ဝန်စင်း
မင်းရာဇာ အမတ်ကြီးဘိုးရာဇာဟူ၍ ထင်ရှား
ကျော်စောလေသည်။

‘နည်းရောင်း ရှားရောင်း တောင်းပြည့်’
‘ဗျာရှာ အိုသည်ဖျို’

လက်သမားဘုရင်ကြီး

၈။ သိပ္ပံ

အသက်မွေးဝမ်းကျောင်းလုပ်ဖို့ရန် အတတ်ပညာ တစ်ခုခုတတ်ခြင်းသည် မင်္ဂလာမည်၏။

“ပညာမရှိ သူ၏ဝန်ထမ်း” ဆိုသည့်အတိုင်း အတတ်ပညာ မရှိသောသူသည် ကုလီအလုပ်ဖြင့် ပင်ပန်းဆင်းရဲစွာ အသက်မွေးရ၏။ အတတ်ပညာ တစ်ခုခုရှိသောသူသည် သက်သက်သာသာ လုပ်ကိုင် စားသောက်နိုင်သဖြင့် ကြီးပွားချမ်းသာရ၏။ ထို့ကြောင့် အသက်မွေးဖို့ အတတ်ပညာတစ်ခုခု တတ်ခြင်းကို မင်္ဂလာဟု ဆိုရလေသည်။

ဗာရာဏသီပြည်၌ လက်သမားဆရာကြီး တစ်ယောက်သည် လက်သမားအတတ်၌ ပြိုင်ဘက်ကင်းအောင် တတ်မြောက်၏။ သူ့၌ တပည့်ပေါင်းများစွာ ရှိ၏။ သူတို့သည် လက်သမားအတတ်ဖြင့် ပင် ချမ်းချမ်းသာသာ အသက်မွေးနေကြ၏။ တပည့်ပေါင်း တစ်သောင်းကျော်အထိ များပြားလာသောအခါ ဟိမဝန္တာအရပ်သို့ ပြောင်းရွှေ့ကာ မြို့တည်၍ ဘုရင်အဖြစ်ဖြင့် အုပ်ချုပ်လေ၏။

‘အသက်မွေးမှု တစ်ခုပညာ ကိုယ်စီပါ’

တပည့်လိမ္မာ

၉။ ဝိနုယောစ သုသိတို့ထော

ကျင့်ဝတ်တရားကို နားလည်ခြင်းသည် မင်္ဂလာ
မည်၏။

မိဘအပေါ်ပြုရမည့် ကျင့်ဝတ်တရားကို နား
လည်ပြုကျင့်သော သားသမီး၊ ဆရာအပေါ် ပြုရမည့်
ကျင့်ဝတ်တရားကို နားလည်ပြုကျင့်သော တပည့်များ
သည် ကြီးပွားချမ်းသာကြရ၏။ ထို့ကြောင့် ကျင့်ဝတ်
တရား နားလည်ခြင်းကို မင်္ဂလာဟု ဆိုရလေသည်။

ဗြဟ္မဒတ်မင်းသားသည် တက္ကသိုလ်ပြည်သို့ သွား
၍ ပညာသင်ကြားလေရာ ဆရာကြီးကို ဝတ္တရား
ကျေပွန်အောင် ပြုစုလေ၏။ ဆရာကြီးက ချစ်ခင်
သောကြောင့် ပညာကို အကုန်သင်ပေးလျက် ပညာ
စုံသောအခါ မိမိ၏သမီးနှင့် ထိမ်းမြားပေးလိုက်
လေ၏။

'ဝတ်ကျေအဖွေ' 'ဝတ္တရားဘုရားအကြိုက်အများကြိုက်'

